

Cultura și

Scriam acum câteva luni în revista noastră (numărul 5/1998) că statul nu iubește cultura, el neavând nevoie decât de guvern, amată, poliție, birocrăție, slujbe, impozite. De cultură, ca și de instrucție sau de sănătate, au nevoie individul, societatea.

O tristă confirmare a celor de mai sus vine din partea ministrului Culturii însuși, domnul Ion Caramitru, care exclamă mirat: "Cultura e mai la coadă ca oricând și nu înțeleg de ce". Nu înțelege, fiindcă, probabil, n-a citit articolul lui I.L. Caragiale "Politică și cultură", unde se spune, între altele: "Faptul că la noi statul este aproape totul și societatea aproape nimica are o consecință foarte păgubitoare pentru cultivarea chiar întâmplătoare a artelor și literelor". Aflăm de la domnul Ion Caramitru că un procent de abia 0,10% din PIB ar urma să fie rezervat culturii în bugetul de stat pe 1999. În 1990, îmi aduc aminte, cultura beneficia de o cotă de peste trei ori mai mare (0,33%), ceea ce nu era prea mult nici atunci, dat fiind că Albania, cea mai năpăstuită țară din Europa, deținea la data respectivă 7% (atenție: nu 0,7%, ci 7%). Bineînțeles că, în aceste condiții, ministerul își va reduce activitatea de susținere a culturii cu peste 50%. Astfel, pe lângă alte restrângeri, Ministerul Culturii va renunța să sprijine (nici vorbă să subvenționeze în întregime !) cele unsprezece festivaluri de teatru câte există în prezent în România, rezumându-se la cel mult unul, două. Oricum, nici un festival de teatru nu se poate ridica la nivelul celui prezentat de minerii din Valea Jiului în luna ianuarie, un festival de amploare și groază, fiind în competiție trupe de mineri și trupe de jandarmi și un soi de Richard al III-lea care încerca să ofere în final nu un regat pentru un cal, ci liniștea unei țări pentru liniștea sa personală. S-a strigat "Hoții !" (de Schiller ?) și "La București!, La București!" după modelul "La Moscova !, La Moscova !" din Cehov.

Atâta timp cât o minoritate profesională, numărând câteva zeci de mii de oameni, va avea prioritate economică, socială și morală asupra majorității, adică a 23 de milioane, ministrul Culturii nu va putea visa la mai mult de 0,10% ! Nu-i văd pe profesori, medici, scriitori, muzicieni, plasticieni, actori, regizori dezlănțuind un marș barbar asupra Bucureștiului pentru a-și satisface revendicările, în orice caz mai modeste decât cele ale minerilor. Așa că poporul de 23 de milioane (inclusiv minerii !) nu va beneficia de instrucție, cultură și sănătate.

Domnul Ion Caramitru declară că nu are alt scop ca ministru decât să se bată pentru o finanțare cât mai bună a culturii. Dar dacă nu se va bate *la propriu*, ca minerii, cu hâțe și pietre, nu are, după părerea mea, nici o șansă de a obține ceva.

Dumitru Solomon